

РЕШЕНИЕ

№ 6095

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4507** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, вр.чл.94р от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/.
Образувано е по жалба на Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н П., [жк], [улица], [жилищен адрес]0, представлявано от И. С. Т., чрез пълномощника адв. С. А. Д. от САК, срещу Заповед №РД 09-118/21.02.2022 година на заместник министъра на културата, в частта ѝ по т.1, с която се отказва признаването на Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК:[ЕИК] за представителна организация на ползватели при използване чрез механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност в производството, образувано със заявлението вх. № 62-00-134/10.04.2020 г. на сдружение „М.“, ЕИК:[ЕИК], подадено за утвърждаване на Тарифа за определяне размера на възнагражденията, дължими за механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност /след разделяне на производството по делото с определение от в.з. на 18.05.2022 година/.

Наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на заповедта, в частта ѝ по т.1 са за неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила-чл1.46, т.2 и т.3 АПК.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят

поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство. В депозираните по делото писмени бележки, в определения за това от съда срок, се преповтарят доводите от жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображенията, изложени в писмения отговор. Заявява и искане за присъждане на разноски. Излага съображения за неоснователност на жалбата и в депозираните по делото на 06.10.22 година писмени бележки.

Заинтересованата страна Сдружение М., чрез пълномощника си, оспорва жалбата по съображенията в писмения отговор. Моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на разноски.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 10.04.2020 г. Сдружение „М.“ е подало до министъра на културата заявление на основание чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП за утвърждаване на тарифа за механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност. Към заявлението са приложени изискуемите съгласно чл. 94р, ал. 13 ЗАПСП документи.

След постъпване на заявлението административният орган извършва проучване относно наличието на заинтересовани страни и като такива приема Сдружение "Ес Пи Ес Диджей", "Асоциация на професионалните дисководещи и лица, упражняващи музикално-артистична дейност" и Сдружение "Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи". Органът приема, че посочените лица не попадат в категорията на представителните организации на ползватели по смисъла на чл. 94р, ал. 2 ЗАПСП, но въпреки това до тях са отправени индивидуални уведомления и съобщения за започналото административно производство във връзка с подаденото от "М." заявление.

На 27.05.2020 г., на основание чл. 94р, ал. 9, изр. трето ЗАПСП, на интернет страницата на Министерството на културата е публикувано уведомление относно постъпилото заявление за утвърждаване на тарифа. В периода 28 май - 28 юни 2020 г. на страницата на Министерството на културата са публикувани и са били достъпни проектът на тарифа, икономическата обосновка и методиката към нея.

На 29.06.2020 г. Сдружение "Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи" представя отговор-възражение. Поради липса на конкретни аргументи, свързани с проекта на Тарифа, административният орган приема, че отговорът не може да се приеме за "мотивирано предложение" по смисъла на чл. 94р, ал. 9, изречение четвърто ЗАПСП.

На 25.08.2020 г. със Заповед №РД-09-616 заместник министърът на културата, на основание чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП, утвърждава Тарифа за определяне на размера на възнагражденията, дължими за механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност.

Заповедта е оспорена от Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, като с Решение №645 от 05.02.2021 г., постановено по административно дело №10709/2020 г. по описа на Административен съд София-град,

АССГ, XXIII тричленен състав е отхвърлил жалбата на сдружението.

Първоинстанционното решение е било оспорено от ЗС в съдебното производство Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“ с касационна жалба пред Върховния административен съд. С Решение № 821 от 01.02.2022 г. на Върховния административен съд, Седмо отделение по адм. дело № 5043/2021 г. е обезсилено Решение №645 от 05.02.2021 г. на АССГ по административно дело №10709/2020 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата на Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, в качеството му на заинтересовано лице по смисъла на чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП, срещу Заповед №РД-09-616 от 25.08.2020 г. на заместник-министъра на културата, и е прекратено производството по делото в тази му част. Отменено е Решение №645 от 05.02.2021 г. на Административен съд София-град по административно дело №10709/2020 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата на Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, в качеството му на представителна организация по смисъла на чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП, срещу Заповед №РД-09-616 от 25.08.2020 г. на заместник-министъра на културата и вместо него е постановено друго, с което се отменя Заповед №РД-09-616 от 25.08.2020 г. на заместник-министъра на културата, а преписката се изпраща на органа със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Определен е и четиринадесетдневен срок за произнасяне.

Задължителните указания по прилагането на закона са, че законодателят е установил критерии, за да бъде признат един правен субект за представителна организация на ползватели. Следователно признаването или отказът от признаване на качеството на организация на ползватели на един правен субект е въпрос за преценка за наличието или липсата на тези законови изисквания. Тогава, когато една организация за колективно управление на права реши, че няма представителна организация на ползватели и сезира административния орган с искане за утвърждаване на тарифа по реда на чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП, органът е длъжен преди да утвърди тарифата да установи достоверността на твърдението на организацията за колективно управление на права за липса на представителна организация на ползватели, обективизирано в представените документи – чл. 94р, ал. 13, т. 4 ЗАПСП. Това не значи, че органът трябва да провежда някакво нарочно издирване на такива организации – такива може да са се заявили в хода на провеждана комуникация с организацията за колективно управление на права или може да се заявят в 30-дневния срок след публикуване на проекта на тарифата на интернет страницата на Министерството на културата.

Независимо от това по какъв начин и на кой етап от производството по утвърждаване на тарифата по чл. 94р, ал. 9 ЗАПСП даден правен субект претендира качеството на представителна организация на ползватели, административният орган е длъжен да извърши проверка и ако установи, че даденият правен субект няма качеството на представителна организация на ползватели по смисъла на чл. 94р, ал. 2 ЗАПСП да постанови нарочен акт, с който да откаже признаването на това качество. Този акт на органа, тъй като е акт на административен орган, който пряко засяга права и законни интереси на правния субект отказва правен статус, е индивидуален административен и тъй като не е изключен изрично със закон от съдебен контрол, подлежи на съдебно обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Няма пречка този нарочен акт на органа да бъде на един материален носител (в един документ) с акта му, с който утвърждава тарифата, при отчитане на изискванията за издаване на

индивидуален и на нормативен административен акт, но е необходимо да има изричен диспозитив, т.е. изрично изразено властническо волеизявление, за да може правният субект да упражни правото си на съдебна защита и съдът да извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на органа относно непризнаването на правен статус на представителна организация на ползватели по смисъла на чл. 94р, ал. 2 ЗАПСП.

В изпълнение указанията на ВАС е издадена Заповед №РД09-118/21.02.2022 година, с т.1 от която, предмет на настоящото дело, е отказано признаването на жалбоподателя за представителна организация.

Изложени са фактическите и правни основания за издаването на акта. Конкретно органът е изложил съображения, че фактическият състав за признаване на „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“ /НАПСД/ за представителна организация на ползвателите по чл.94р, ал.2, изр.2-ро ЗАПСП не е осъществен. Органът се е позовал на липсата на обективни данни за обема на пазара на услугите, предоставяни от дисководещи /което не е спорно между страните по делото/ и е разгледал критерия брой на ползвателите, представлявани от съответната организация, за който приел, че също не е спазен- НАПСД не е организация, която представлява по-голям брой ползватели.

Изводите на органа са направени въз основа на устава, обявен в ТРРЮЛНЦ, в съотв. с който членове - учредители на сдружение НАПСД са 11 физически лица. Извършени са справки в интернет, /разпечатките от които са приложени по преписката/, от които органът установил, че са налице множество обяви и реклами за дисководещи, които не са сред членовете-учредители на сдружение НАПСД, посочени в обявения в ТРРЮЛНЦ Устав. Посочено е, че с писмо от 14-04.2020 г. от сдружение НАПСД е изискано предоставянето на информация за броя на лицата, членуващи в него, както и на заверени копия на документи, потвърждаващи съществуването на членствените правоотношения, в съответствие с Устава и Правилника за дейността на сдружение НАПСД. В отговор с писмо от 12.05.2020 г. НАПСД е посочило, че към 2019 г. има 116 членове, но сдружението не е представило документи, установяващи членствените правоотношения.

Тук е мястото да бъде посочено, че обратно на доводите на жалбоподателя в решението на Върховния административен съд не са давани указания за събиране на нови доказателства. Освен това и в съответствие чл.170, ал.2 АПК, с определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание съдът даде изрично указание на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на фактическите обстоятелства за признаването му за представителна организация. В тази връзка жалбоподателят представи 110 броя заявления на физически лица за членство в сдружението от 2019 година и 2020 година, но те не установяват наличието на членствени правоотношения между тях и НАПСД. Не са представени останалите посочени в т.5 от Правилника за дейността на НАПСД /л.122 по делото/ изискуеми документи от кандидатите-декларация за съгласие с Устава и препоръка от редовен член или официална покана. Не е представено и решение на управителния съвет за приемането в НАПСД, което решение всъщност има конститутивно действие за възникване на членствените правоотношения-т.6 от посочения правилник и чл.12 от Устава на НАПСД /л.128 по делото/.

По тези съображения съдът намира изводите на органа за неосъществяване на първата кумулативна предпоставка от фактическия състав по чл.94р, ал.2, изр.2-ро ЗАПСП за

обосновани и съответни на доказателствата. Между другото в депозираната след приключването на устните състезания по делото писмена защита от пълномощника на жалбоподателя не се твърди обратното.

Допълнително органът е посочил, че макар в Устава на НАПСД сред целите на сдружението в частна полза да е записано, че то осъществява преговори с организации за колективно управление на права /чл.4, ал.4 от Устава, л.126 по делото, бел. на съдията/, след като самото сдружение с писмото 12.05.2020 г. изрично отрича, че обединява ползватели, не би могло да представлява ползватели в преговорите с организация за колективно управление на авторски права.

Тезата, че дисководещите не са ползватели на авторски права жалбоподателят поддържа и в жалбата до съда, като твърди, че професионалните сватбени дисководещи са артисти-изпълнители. Твърдението на жалбоподателя е неоснователно. Съгласно чл. 74 ЗАПСП артист-изпълнител е лицето, което представя, пее, свири, танцува, рецитира, играе, режисира, дирижира, коментира, озвучава роли или изпълнява по друг начин произведение, цирков или вариететен номер, номер с кукли или фолклорна творба. В текста на разпоредбата от една страна са изброени действията, разглеждани като изпълнения на артисти-изпълнители, а от друга е поставено и изискване тези действия да са извършени по отношение на няколко изчерпателно изброени категории обекти - произведение по смисъла на чл. 3 от закона- цирков или вариететен номер, номер с кукли или фолклорна творба.

В съотв. с т. 2.1. „Описание на професията“ от Приложението към Наредба № 81 от 2013 г. за придобиване на квалификация по професията дисководещ, сочена от жалбоподателя в подкрепа на твърденията за артистично качество на дисководещите, дисководещият предварително подготвя музиката за озвучаване в звукозаписно студио със записващи и възпроизвеждащи звукови устройства, а след подготовката на музикалния материал дисководещият извършва пълен опис по времетраене на използваната музика и списък на композиторите на музикалните откъси, носители на авторски права, както и ремиксира музикалните произведения в процеса на създаване на цялостна музикална програма.

В този смисъл основателно е възражението на ЗС в съдебното производство, че дейността на дисководещите включва организирането на каталог/репертоар - набавяне на различни по вид носители /СД, Д., винил, звукови файлове и др./, с музикални произведения; подбор на произведения от каталога и създаване на работни копия от тях /плейлиста/ в определена поредност, съобразно конкретен случай или определени типове събития; създаването на плейлистата представлява презапис /възпроизвеждане/ на избраните произведения било на твърд носител /СД, Д./, било на мобилен дигитален носител /флаш памет, външен хард диск/, било директно в паметта на настолен или преносим компютър, таблет и др.; озвучаване на конкретното събитие с така подготвеното работно копие на произведенията /плейлиста.

По смисъла на чл. 18, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗАПСП, вр. с § 2, т. 3 ДР ЗАПСП и чл. 35 и сл. ЗАПСП работното копие на произведения /плейлиста/ създадено за целите на професионалната дейност от дисководещ представлява възпроизвеждане, за което следва да се получи разрешение от правоносителя и да се заплати съответното възнаграждение. Фактът, че носителят от който е създадено работното копие е закупен и е „легитимен“ не изключва необходимостта от разрешение на правоносителя. По аргумент от чл. 18, ал. 3 и чл. 19 ЗАПСП презаписът на закупения

носител върху нов аналогов или дигитален носител, осъществено от дисководещия съставлява използване чрез възпроизвеждане и следва на свой ред да бъде разрешено от носителя на правата.

В обобщение съдът обуславя извод, че оспорената заповед е издадена при спазване на установената форма и при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Нарушенията са ценят като съществени, в съотв. с установената съдебна практика, ако са такива, които правят вероятно органът да стигне до друго решение на въпроса предмет на производството, ако не беше ги допуснал. В случая релевантните факти са правилно установени в административното производство. Тяхното осъществяване не беше опровергано в хода на съдебното производство-жалбоподателят не представи доказателства, въпреки носената и указана му от съда доказателствена тежест, които да позволят други изводи от фактическа страна.

Съдът сочи най-сетне, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган-заместник министъра на културата, на когото с окончателното съдебно решение Върховният административен съд е изпратил преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Компетентността на органа произтича и от чл.94р, ал.7 ЗАПСП и Заповед №РД-09-14/13.01.2022 година /л.60 по делото/, с която министърът на културата е делегирал правомощията си по Дял втори „а“ „Колективно управление на авторски или сродни на тях права“ от ЗАПСП на заместник министъра на културата В. К..

С оглед на изложеното съдът сочи, че при извършения цялостен контрол, съгл.чл.168, ал.1 АПК не констатира осъществено основание по чл.146 АПК за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради което неоснователната жалба следва да се отхвърли.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало за ответника и ЗС, за която оспореният акт е благоприятен-чл.143, ал.3 и ал.4 АПК. То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им преди приключване на устните състезания /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/.

Защитата на ответника е осъществена от юрисконсулт, чието възнаграждение при съобразяване с предмета на делото, реално осъществената защита и проведеното едно съдебно заседание съдът определя близо до средния размер-150 лева, съгл. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Доказаните разноски на ЗС са в размер на 500 лева- заплатено възнаграждение за защитата, осъществена от един адвокат. Възнаграждението е в минималния размер, установен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и възражението на жалбоподателя за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК се явява неоснователно.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Национална асоциация на

професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед №РД09-118/21.02.2022 година на заместник министъра на културата, в частта ѝ по т.1, с която се отказва признаването на Сдружение „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК:[ЕИК] за представителна организация на ползватели при използване чрез механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност в производството, образувано със заявлението вх. № 62-00-134/10.04.2020 г. на сдружение „М.“, ЕИК:[ЕИК], подадено за утвърждаване на Тарифа за определяне размера на възнагражденията, дължими за механично възпроизвеждане на музикални и свързани с тях литературни произведения от диджеи при осъществяване на професионалната им дейност

ОСЪЖДА „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК 205854095 да заплати на Министерството на културата 150 /сто и петдесет/ лева, разноски по делото.

ОСЪЖДА „Национална асоциация на професионалните сватбени дисководещи“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Сдружение „М.“, ЕИК:[ЕИК] 500 /петстотин/ лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: